

ת"פ 37063/09/19 - מדינת ישראל נגד נפתלי מוצ'ה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

04 במאי 2020 ת"פ 37063-09-19
מדינת ישראל נ' מוצ'ה (עציר)

בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: נפתלי מוצ'ה (עציר)

גזר דין

1. בטרם שמיעת הראיות בתיק, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הוגש נגד הנאשם כתב אישום מתוקן בשנית והוא הודה בעובדותיו, שאלה הן עיקריהן -

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום התגורר ש.כ. (להלן: "המתלונן") בדירה באשקלון (להלן: "הדירה") יחד עם שותפים, וביניהם אור כהן (להלן: "אור"). הנאשם והמתלונן הכירו זה את זה עוד קודם לאירוע המתואר להלן. ביום 26.08.19 סמוך לשעה 01:00 לפנות בוקר הגיע הנאשם יחד עם שלושה אחרים, שזהותם לא ידועה למאשימה, לדירה, הנאשם התקרב למתלונן כשהוא מניף סכין בידו השמאלית, ושאל את המתלונן מדוע קרא לו "דבע" או בדומה לכך. אור נעמד מול הנאשם ומנע ממנו להתקרב אל המתלונן, ואחד מהאחרים שהחזיק בידו סכין או חפץ חד אחר דקר את המתלונן דקירה אחת בצדו השמאלי של גבו התחתון. מיד לאחר מכן הנאשם והאחרים נמלטו מהדירה כשהם מותירים את המתלונן חבול ומדמם. המתלונן הובהל על ידי ניידת מד"א לבית החולים "ברזילי" שם אובחן כי הוא סובל מפצע דקירה של 2 ס"מ בגבו התחתון. הוא נותח בהרדמה מלאה ניתוח פתיחת בטן, ובניתוח הוברר כי הוא סובל מפגיעה בטחול, והיה צורך בכריתתו. המתלונן אושפז למשך 6 ימים.

בעצם נוכחות הנאשם במקום כשהוא אוזח בסכין, הנאשם תרם ויצר את התנאים לשם דקירת המתלונן בידו האחר. ובכך סייע לאותו אחר לחבול במתלונן חבלה חמורה כשהוא והאחר נושאים סכינים ונמצאים בחבורה.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן כאמור, הוא הורשע בעבירות של סיוע לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות- באמצעות נשק קר- לפי סעיף 333 ו- 335(א)(1), (2) וסעיף 31 בחוק העונשין התשל"ז-1977, ובעבירה של נשיאת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186 (א) בחוק העונשין התשל"ז-1977.

3. במסגרת הסדר הטיעון המליצו הצדדים לבית המשפט להטיל על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 10,000 ₪ למתלונן.

4. ב"כ התביעה הסביר, כי הסכמת התביעה לעונש הקל שהוצע נעוצה בכך שראיות התביעה מבוססות על עדות המתלונן, והמתלונן מסרב לשתף פעולה עם התביעה, ואין לתביעה ראייה מספקת לחיזוק עדותו של המתלונן למקרה בו הוא יובא לעדות בעל כורחו. במצב דברים זה סברה התביעה שמוטב

להסכים להסדר המציע עונש המקל עם הנאשם מאשר להמשיך בניהול הליך שבסופו הנאשם עשוי לצאת ללא כל עונש. התביעה ביקשה לאשר את הסדר הטיעון ולהטיל על הנאשם מאסר על תנאי לתקופה משמעותית.

ב"כ הנאשם הצטרף לדברי ב"כ התביעה. הדגיש כי חומר הראיות מתבסס על אמירה של המתלונן שכיום מסרב לבוא להעיד, וציין כי בפני התביעה ניצבים קשיים ראייניים משמעותיים. עתר לכבד את הסדר הטיעון.

הנאשם הביע צער על מעשיו.

5. אירוע התקיפה שהנאשם נטל בו חלק, חמור מאוד. על חילופי דברים של מה בכך הגיעו הנאשם וחבריו אל המתלונן כשהם מזויינים בסכינים ותקפו אותו בצורה קשה שחייבה את הרופאים לכרות את הטחול שלו. המתלונן ישא את תוצאות תקיפתו למשך כל חייו.

מעשה אלים שכזה מצדיק כשלעצמו תקופת מאסר ארוכה פי כמה מזו המוצעת בהסדר הטיעון. לכך יש להוסיף כי לנאשם הרשעות קודמות כולל בעבירות אלימות חמורות, והוא נשא עונשי מאסר לתקופות משמעותיות.

6. לאחר ששקלתי בדבר החלטתי לאמץ את הסדר הטיעון:

א. מקום שהתביעה סבורה שהמשך ניהול התיק עלול להביא לכך שמי שביצע עבירות חמורות יצא נקי מעונש ועל רקע זה היא מסכימה להסדר טיעון המציע עונש מקל, הרי שככלל יש לכבד את עמדתה.

ב. כאן, התביעה סברה שהמשך ניהול המשפט עלול להביא לכך שהנאשם - שהיא מאמינה שהראיות שבידיה מוכיחות כי הוא ביצע את המיוחס לו - יצא ללא עונש והעריכה שהסדר הטיעון "מצמצם נזקים" והוא בבחינת הרע במיעוטו. בנסיבות העניין, אין לבוא אליה בטרניה על כך.

ג. על רקע עובדות כתב האישום המתוקן והעבירות בהן הורשע הנאשם, ובהתחשב בקושי של התביעה להביא להרשעת הנאשם ללא הודאתו, לא ניתן לומר שעונש של 10 חודשי מאסר בפועל הוא בלתי סביר.

ד. ישנן נסיבות בהן מוצדק לקבוע כי העונש המוצע בהסדר הטיעון הוא כה קל וחסר חשיבות עד כי מוטב שהתביעה תיקח את הסיכון (מבחינתה) שהנאשם יזוכה ולא תסכים לעונש המוצע, שנזקו רב מתועלתו. כאן, הגם שהעונש המוצע קל מזה שהיה מוטל על הנאשם אם הוא היה מורשע במעשים שיוחסו לו בכתב האישום המקורי, הרי שבכל זאת מדובר במאסר בפועל ממשי, שאין לזלזל בו.

7. נוכח כל האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום השחרור מהמאסר, שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע.

ג. תשלום פיצוי למתלונן בסך 10,000 ₪.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י' אייר תש"פ, 04 מאי 2020, בנוכחות הצדדים.